

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quadragesimæ jeiunio violato, indignè communicans, grauter punitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

2. Cor. 6. 14. *Qua enim participatio iustitia cum iniquitate? aut qua societas luci ad tenebras? Qua autem conuentio Christi ad Belial? Aut qua pars fidelis cum infideli? Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Cur autem iustitia diuina non plecteret Christi corpus indignè tractantes,*

Viñ. Vtic. li.
1 de Persecut.
VVand.
Euseb. lib. 8.
hist. Eccles.
cap. 33.
Bredenbach.
lib. L Collat.
cap. 39.

quæ vel minùs sacra temerantes tam seuerè plexit? Scribit Victor Vticensis, Proculum quemdam Arianum, qui de pallis altaris camisas sibi, & femoralia fecerat, itidem linguam dentibus frustatim comminutam vorauisse, atque morte turpissima consumptum esse. Nouatum memorat Eusebius, quòd nec chrisma, nec exorcismos in baptismo percepisset, à maligno spiritu mirificè diuexatum. Obuia est historia de Barauo per ludibrium Missæ sacrificium imitante, An. 1574. & dirissimè multato. Quid ni ipsam Eucharistiam contumelia afficientes puniantur? Hinc Donatistas, qui Eucharistiam impiè effuderunt, & canibus obicerunt, teste Optato, illi ipsi canes rabidis moribus inuaserunt, & non iam Achæonem, sed Pentheum fecerunt. Epach presbyter, inquit S. Gregorius Turonensis, dum tuerè, qua indignus erat, agere præsumpsisset, diuino iudicio solo projectus, occubuit. Hic enim, dum Dominici natalis vigilia celebrare Ecclesia expetisset, per singula horarum momenta egrediebatur è templo Dei, ac in domo sua pocula lasciuia spumantibus pateris hauriebat, ita ut affirmarent multi, eum post galli cantum in ipsa nocte uidisse bibentem. Sed cum esset ex genere Senatorio, & nullus in vico illo Ricomagensi, juxta saculi dignitatem, haberetur nobilior, celebrare Missarum solemniam expetitur. Nec dubitabat miser vino madefactus appetere; quod ieiunus quisq; non sine metu potest, terrente conscientia, explicare. Verùm, ubi explicitis verbis sacris, confractò Dominici corporis Sacramento, & ipse sumpsit, & alijs distribuit ad edendum, mox equini hinnitus ad modis vocem emittens, ad terram ruit, ac spumas cum ipsa mysterij sacri particula, quam dentibus comminuere non valuit, ab ore proiciens, inter manus suorum ab Ecclesia deportatur. Nec caruit ultra epilepsia infirmitate. Sed per singulos lunares cursus incrementis decrementisq; hac semper pertulit, quia ab haustu nimio vini minimè infelix abstinuit.

S. Greg. Tu
ronens. lib. 1.
de glor. Mar
tyr. cap. 78.

V.

Apparet ex hoc exemplo, presbyteros sobrios esse oportere, ne dum Christi corpus & sanguinem indignè manducant, iudicium sibi manducant & bibant, Et quoniam sanè multi, intemperantia

perantia victi, vel laici, vel Sacerdotes temerè proterueque, immò sacrilegè ad diuinam hanc mensam eunt, vnde morbis castigari merentur, apponam huc insigne exemplum, quod in vita S. Godefridi Episcopi Ambianensis perscripsit Nicolaus Monachus Sueffionensis eius æqualis, his ferè verbis. *Aduentante Quadragesima sacrosancto ieiunio plebs frequens aduenit in adem beati Pirmini Episcopi, & martyris, eo die, quo cineres ex Patrum pia traditione, qua hætenus obseruatur, fidelium capitibus imponuntur. Adfuit etiam beatus Godefridus, more suo nudis pedibus, & cilicio indutus: inter cetera sancta exhortationis verba, omnibus interdixit esu carniū, donec Dominica Resurrectionis solennitas adesset Sed id multisurda aure accepere. Nam proximo die Dominico, carnibus abstinere noluerunt, dicentes; Episcopum de suo corde fingere dura, proferre inaudita: se assueti nec velle, nec posse relinquere: par esse non solum uti illis, sed etiam abuti, & suauibus atatem ducere oblectamentis. Non id latuit Episcopum, sed tempus expectauit, quo posset opportunè mulctam irrogare. Ipso igitur Cæna Dominica die, populo ad memorati martyris Basilicam ob impetrandam peccatorum veniã confluente, eo venit sacerdotibus vestimentis indutus: habet suo more conciouem, inter alia commemorat Adami inobedientiam, quòd dum ab esu pomi sibi temperare non vult, vniuersum genus humanum damnationi obnoxium reddiderit, & in multas coniecerit calamitates. Tum pergit exprobrare illis, quòd nihil ex eius exemplo absterriti noluerint, obtemperare ipsi, immò Christo per ipsum prohibenti, ne carnes ederent. An ignoratis, inquit, in Euangelio dixisse Dominum de me, meiq; similibus: qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit? Annuntiani ego vobis Christi voluntatem & iustitiam: vos me finxisse frinola, dicere non formidastis. Ergo vestra hac rebellione incidistis in pœnas contemptorum, & cum Adamo rei estis inobedientia. Certè meritas hodie luetis pœnas. Hac Episcopo dicente, certatim omnes se humi prosternunt, pugnis pectora verberant, palam fatentur culpam suam, cum multis lachrymis petunt à DEO veniam, eamq; per Episcopum impetrare admodum submisè contendunt. Ille verò ait ad eos: Dignos pœnitentia fructus facite, & Christum vobis propitium reddere conemini. Interim tam impura transgressionis hac multa esto, ut a sacrosancta Eucharistia, vsq; ad secundam Paschatu feriam abstinere,*

Sur. Tom. 6.
die 8. Noueb.
lib. 3 cap. 32.
de vit. S
Godefridi.

ut

ut quod improba admisit temeritas, pia quandoque possit confessio abolere; Abeunt igitur cum multo rubore & more, atque inter se qui-
ritantur, quod pro momentanea delectatione tam soleenni die commu-
nionis priuentur. Porro Episcopus pastoralis seueritate utens presby-
teris omnibus precepit, ne quem ex ijs, qui carnes comediissent, ad Eu-
charistiam sumendam admitterent. Volbat enim hac ratione eam
insolentiam reprimere, & coercere, ne similia quandoque attentarent.
Sed ecce ipso Dominica Resurrectionis die fidelibus ad percipiendam
Eucharistiam accedentibus, quidam ex mundi huius sapientibus, vel
potius insipientibus, cum se reum sciret eum, quam diximus, transgres-
sionis, nec tamen abstinere vellet a sacra communione, muliebrem ha-
bitum induit, sexumque femineum adeo mentitur, ut non aliud quam
femina videretur. Vult hominum oculos fallere, sed omnia videntis
DEI oculos fallere non potest. Et post alijs insultare queat, quod Epi-
scopo obtemperantes, in tanta hominum frequentia, se passi sunt tam-
quam Ethnicos arceri a communione: accedit ad altare non dijudicans
corpus Domini, nec metuens Apostoli sententiam, eum, qui indignè illud
manduces, iudicium sibi manducare. Per id tempus in Ecclesia in-
qua istuc accidit, qua in beati Remigij honorem constructa est, vir
reuerendissimus Fulco sacerdotio fungebatur. Is hominem non agno-
scens, admittit eum ad altare, porrigit ei Eucharistiam: sed ille diuina
eum persequente vindicta, corrui: acerrimis viscerum doloribus cru-
ciatur. spumaque cruentas ab ore eiciens, quod indignus sumpserat,
cum multo sanguine, cunctis cernentibus, euomit. Accurrunt omnes,
dolent vicem eius (nec dum enim aliud, quam feminam credebant.)
Fulco Sacerdos propè exanimis aduolat, sciscitatur, unde venerit. qua-
rit, qua causa tam horrendam patiatur calamitatem. Non enim
frustra id esse. Ille tandem non nisi collectis viribus, famineo abjecto
habitu, declarat, quis sit: nec enim dolor sinebat eum diutius dissi-
mulare. Tum verò ait ad eum venerabilis Presbyter Fulco: Quà tu mente,
& fronte ausus es, tam inauditum designare facinus, ut sexu ementito,
contra egregij Praesulis Godefridi preceptum, tremendis te ingerere
Sacramentis non dubitares? non tu gehenna aeternos cruciatus & flam-
mas inextinguibiles formidare debuisti? His atque alijs à Sacerdote di-
ctis, ille miser summo pudore affectus: Hec me infelicem, ait, qui diu
instar equi & muli per illicita dissuens, quidquid animo collibitum
esset,

effet, impudenter admiſi. Vnde tandem id conſecutum eſt, quod Salomon ait: Impius cum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Itaque erecta ceruice, ſperea Antifitiſis ſalutari prohibitione, huc acceſſi, ſed tandem vexatione dante intellectum auditui, reipſa iam comperi, facienda eſſe, qua iubet Epiſcopus. Chriſtus enim per eum locutus eſt. Hac ut audiuit populus circumſtans, valde horruſt infandum ſcelus, laudauit Chriſti iudicia, abdita in lucem proferentis, Godefridum Epiſcopum mirè extulit, exactius deinde iuſſa eius ſe facturum affirmauit. Hac quidem dicta ſunt in terrorem illorum, qui ſpiritualium Patrum iuſſa contemnere non verentur.

VI.
 Multa pariter in hoc homine ſcelera fuere coniuſta, quibus ſe ſe in rebus ſacris libertini amant contaminare. Vitium gulae, vetitas in Quadrageſima carnes appetentis ac vorantis. Duplex inobediencia, viri neque Eccleſiae legibus, neque Epiſcopi mandato obedientis. Audax temeritas ad ſacram menſam, & caeleſtis regis epulas, ſine veſte nuptiali, intrantis. Immo impudens mendacium alium ſexum veſte muliebri ſimulantis. Denique ſacrilegus DEI, & ſeruorum DEI contemptus. Quae omnia, qui imitantur, an non merentur eſſe infirmi & imbecilles, & ferreum ſomnum dormire? Ut igitur praeuaricatoribus & contemptoribus carniuoris iſtis fibulam iniiceret etiam Bredembachius, hanc hitoriam recitauit. Paucis ab hinc annis, poſtquam Torpatenſes in Lutheranam doctrinam conceſſerant, feria ſexta ſolemne Paſcha feſtum proximè praecedenti, finita Lutheranam Eccleſiaſta concione, ciuibus è Templo D. Matri virgini ſacro reuertentibus, quidam alium conciuem & familiarem inuitat ad prandium, rogat unam domum comitetur, habere ſe egregie paratum petafonem Veſtphalicum. alter parum abhorrens, reſpondet, ſibi eſſe gallum opiparè elixum, quem cupiat in ſymbolum adferre. Dum ad menſam accumbitur, alter os quoddam galli ambedere volens imprudens panem ipſum deglutit, quod cum neque transmittere, neque eximere valeret, eo ipſo die, ſuffocatur: alter poſtridie Paſcha malo ſpiritu corripitur, & non multo poſt rabie ac furore exagitatuo animam unam cum damone exhalat. Sic inobedientes atque irriſores plectit diuina iuſtitia, quae etiam Acherontico tortori eos nonnumquam tradit cruciandos. Cuius rei aliud exemplum legimus in vita S. Carilephi. Mulier quaedam Gunda nomine, quam Claudeſtinus ſupplantator illexerat, ſpiritui S. volens illudere, virilè

Hh preſumo-

Bredembach.
 Belli Liuonia
 ci, pag. 27.